

РЕШЕНИЕ

№ 585

гр. София, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 24.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10036** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 251, чл. 244, т. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на РБ.

С жалба от 23.08.2021 г. А. М. М. –военослужещ, редник Трети клас, младши оператор по обработка на радиолокационна информация оспорва издадената от командира на Военно формирование 24980 ЗАПОВЕД № РД-370/06.08.2021 г., с която, на основание чл. 248, вр. чл. 244, т. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на РБ ѝ е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“, за извършено нарушение на военната дисциплина, по смисъла на чл. 242, т. 1 с.з.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не е представляван. Жалбата съдържа твърдения и доводи за: липса на мотиви в заповедта; непосочване разпоредбите, нарушаването на които е вменено; не са посочени времето и мястото на извършване на нарушението, доказателствата, въз основа на които е прието да е извършено нарушение; съществено нарушаване на процесуалните правила – несъобразяване с чл. 247 ЗОВСРБ, незапознаване а материалите по дисциплинарната преписка; противоречие с материалноправни разпоредби. Доказателства от страна на оспорващия не са ангажирани. Не е заявена претенция за възстановяване разноски за водене на делото.

Упълномощен процесуален представител на ответника: оспорва жалбата, за което е представен и писмен отговор от издателя на заповедта; желае юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, въз основа на писмените доказателства, налични в делото, приема за установено и доказано от страна на ответника следното.

А. М. М. заема по служебно правоотношение (военнослужещ) длъжността „младши оператор по обработка на радиолокационна информация“, военно звание – редник „трети клас“, във Военно формирание 24980. С оспорената заповед е наказана с дисциплинарно наказание „мъмрене“, за това, че на 07.07.2021 г., по време на изпълнение на служебните си задължения се явила на провеждан от помощник – оперативен дежурен инструктаж, облечена с фланелка с яка и къс ръкав, вместо с изискуемото (според дисциплинарнонаказващият орган) „бойно униформено облекло с камуфлажна разпетновка, тип „А“ – панталон, камуфлажен, летен; риза с дълъг ръкав (камуфлажна); текстилен колан“, каквото, според ответника е в съответствие с т. I. 1. от Заповед на министъра на МО, № ОХ-8/07.01.2020 г. От мотивите на оспорваната заповед става ясно още, че провеждащият инструктажа помощник оперативен дежурен е обърнал внимание на М. да се приведе в „предписаната униформа“, но тя не изпълнила разпореждането му. Съобразила се, едва след като получила разпореждане от началник щаба на Военно формирание 24980 - майор В.. Така описаното деяние е квалифицирано от дисциплинарнонаказващият орган като нарушаване на военната дисциплина, по смисъла на чл. 242, т. 1 ЗОВСРБ (неизпълнение на задължение по военната служба), конкретизирано с нарушаване разпоредбите на: чл. 221, т. 12 от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България и на Заповед на министъра на МО, № ОХ-8/07.01.2020 г.

Съдът, като съобрази доказателствата и становищата на страните, приема от правна страна следното.

Жалбата срещу заповедта е процесуално допустима, за да бъде разгледана, а по същество е и основателна, но съображенията за това са различни от изложените в нея. Описаната фактическа обстановка не се опровергава от страна на жалбоподателя и не са представени доказателства в тази насока. Жалбата очевидно е изготвена при изброяване на правните основания, съдържащи се в чл. 146 АПК и съдържа някои произволни твърдения, понеже: Заповед № РД-370/06.08.2021 г. има ясни и непротиворечиви мотиви, които позволяват на Съда да осъществи дължимия (чл. 146 АПК) контрол за законосъобразност; посочени са разпоредбите, нарушаването на които е вменено; фиксирани са времето и мястото на извършване на нарушението, доказателствата, въз основа на които е прието да е извършено същото; изложени са и мотиви, относно определяне вида и размера на дисциплинарното наказание, така както изисква чл. 247 ЗОВСРБ. Съдът обаче приема, че дисциплинарнонаказателното обвинение е неясно, тъй като приписаната като неизпълнена норма на т. I. 1. от Заповед на министъра на МО, № ОХ-8/07.01.2020 г. не указва подробно вида на униформеното облекло.

Несъмнено чл. 221, т. 12 от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България задължава абстрактно военносслужещия войник „да носи определената униформа“. Редът за носене на униформено облекло, цветовете му, видовете униформени облекла и пр. са регламентирани с вече цитираната Заповед на министъра, № ОХ-8/07.01.2020 г., която обаче (според настоящия съдебен състав) съдържа неясни и противоречиви разпоредби. Каза се, че на жалбоподателя А. М. е вменено несъобразяване на облеклото ѝ (фланелка с яка и къс ръкав) с „т. 1 от I. на заповедта на министъра на отбраната № ОХ-8 от 07.01.2020 г.“ (точен цитат). Съдържанието на т. I. 1 от Заповед на министъра на МО, № ОХ-8/07.01.2020 г. (л. 43

от делото на Административен съд София – област) е следното: „I. Определям следния ред за носене на униформено облекло: 1. военнослужещите да носят униформено облекло по време на изпълнение на функционалните си задължения “. Тази разпоредба е толкова обща и неконкретизирана, както и т. 12 от Устава. Сред регламентираното със заповедта униформено облекло обаче е и това по т. 19 - „фланелка с яка и къс ръкав, запасана в панталон камуфлажен, летен/зимен“. В абзац четвърти на оспорената Заповед № РД-370/06.08.2021 г., с която е наложено наказанието се сочи, че (цитат): „по повод предстояща проверка от БКУН за времето 07-09.07.2021 г. е заповядана форма за всички военнослужещи „Бойно униформено облекло с камуфлажна разпетновка тип „А“ – панталон камуфлажен летен, риза с дълъг ръкав...“ и пр. Неизяснено е по делото: кой е заповядал тази форма (командирът на военното формирование или друг орган); с какъв акт (писмено или устно); запозната ли е А. М. с това изискване; защо явяването на М. на инструктаж е прието за „неизпълнение на задължение по военна служба“ – чл. 242, т. 1 ЗОВСРБ. Освен това, в министерската Заповед № ОХ-8/07.01.2020 г., сред видовете униформени облекла (т. III) липсва такава, определено като „бойно униформено облекло“. От друга страна, според описанието на фактическите обстоятелства М. е отказала да се съобрази с указание на инструктиращия помощник – оперативен дежурен, но изпълнила разпореждане на началник щаба. Това поведение сочи евентуално на дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 242, т. 2 – нарушаване на правилата за подчиненост или такова по т. 9. Описаните пороци на процесната заповед представляват съществено нарушаване на административнопроизводствените правила (чл. 146, т. 3 АПК), досежно ясното, конкретно и прецизно формулиране на дисциплинарното обвинение. Това изискване в свързано пряко с правото на военнослужещия да разбере обвинението и да се защити.

На изложените основания оспорената Заповед № РД-370/06.08.2021 г. следва да бъде отменена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, чл. 251, изр. второ ЗОВСРБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от А. М. М. издадената от командира на Военно формирование 24980 ЗАПОВЕД № РД-370/06.08.2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: